

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 8CoCsp/4/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120271974
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sopková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:6120271974.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Sopkovej a členiek senátu JUDr. Dariny Legerskej a Mgr. Ivany Šlesarovej v spore žalobcu Orange Slovensko, a.s., so sídlom 821 08 Bratislava - Ružinov, Metodova 8, IČO: 35 697 270, právne zastúpeného Bobák, Bollová a spol., s.r.o., so sídlom 821 02 Bratislava - Ružinov, Dr. VI. Clementisa 10, IČO: 35 855 673, proti žalovanému J. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX I., G. XXXX/XX, o zaplatenie 354,74 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 19Csp/44/2020 -76 zo dňa 24. novembra 2021, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku II. a III. **p o t v r d z u j e .**

II. Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a.**

odôvodnenie:

1.1 Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 129,74 Eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 30.12.2018 do zaplatenia, do troch dní (výrok I.), vo zvyšku žalobu zamietol (výrok II.) a žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal (výrok III.).

1.2 V odôvodnení svojho rozsudku konštatoval skutkové zistenia, ktoré vyplynuli z výsledkov dokazovania. Žalobca a žalovaný uzavreli dňa 21.07.2018 Zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. U., na základe ktorej bol žalobca povinný zriadiť žalovanému prístup k verejnej telefónnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Išlo o účastnícky program "Go Data 20 eur". Služby, ktoré sa žalobca zaviazal žalovanému poskytnúť na základe vyššie uvedenej zmluvy, žalovanému sprístupnil a zriadil mu prístup k uvedeným službám prostredníctvom SIM karty č. XXXXXXXX XXXXXXXXXXXXXX s prideleným telefónnym číslom XXXXXXXXXXXX. V zmluve boli ďalej uvedené podmienky používania služby. Zároveň sporové strany uzatvorili dňa 21.07.2018 Dodatok k Zmluve o poskytovaní verejných služieb č. U ident. kód dodatku: XXXXXXXX, predmetom ktorého bola, okrem iného, aj dohoda o predaji mobilného zariadenia W. F. U. za kúpnu cenu 95,- Eur. Žalobca a žalovaný uzavreli dňa 21.07.2018 aj Dohodu o splátkach, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal zaplatiť prvú časť kúpnej ceny vo výške 20,60 Eur bez zbytočného odkladu po uzatvorení tejto dohody a zvyšnú časť kúpnej ceny za kúpu mobilného zariadenia W. vo výške 74,40 Eur v 24 mesačných splátkach vo výške 3,10 Eur. V čl. 2 bod 2.1 dohody o splátkach sa strany dohodli, že kupujúci je povinný riadne a včas zaplatiť zvyšnú časť kúpnej ceny v mesačných splátkach v zmysle ustanovení tejto dohody. Kupujúci je povinný platiť jednotlivé mesačné splátky, a to na základe výzvy zaslanej podnikom kupujúcemu, po skončení každého celého zúčtovacieho obdobia, pričom kupujúci je povinný platiť jednotlivé splátky v lehote splatnosti, ktorá je 14

dní od vystavenia výzvy na úhradu splátky, pokiaľ nie je vo výzve uvedená dlhšia lehota splatnosti. V čl. 2 bode 2.3 písm. a) dohody o splátkach sa zmluvné strany dohodli, že celá nezaplatená zvyšná časť kúpnej ceny sa stáva splatnou, ak účastník bude v omeškaní so zaplatením ktorejkoľvek splátky zvyšnej časti kúpnej ceny po dobu minimálne troch mesiacov, v takom prípade sa stáva celá nezaplatená časť zvyšnej časti kúpnej ceny splatnou 15 dní odo dňa doručenia upozornenia kupujúcemu, že podnik si uplatní právo na zaplatenie celej nezaplatennej časti zvyšnej kúpnej ceny, alebo v iný neskorší dátum, určený v uvedenom upozornení. Žalobca vyúčtoval žalovanému cenu poskytovaných služieb nasledovnými faktúrami: - faktúra č. 2455535932, splatná dňa 15.08.2018 na sumu 30,- Eur, - faktúra č. 2459991651, splatná dňa 15.09.2018 na sumu 25,- Eur, - faktúra č. 2464514112, splatná dňa 16.10.2018 na sumu 0,34 Eur,

t. j. v celkovej sume 55,34 Eur. Žalobca pokusom o pokonávku zo dňa 19.11.2018 žalovanému oznámil, že sa zaviazal riadne a včas platiť mesačné splátky zvyšnej časti kúpnej ceny za zariadenie a že žalobca eviduje voči nemu pohľadávku vo výške 12,40 Eur, ktorá zahŕňa nezaplatené splátky zvyšnej časti kúpnej ceny zariadenia po splatnosti, so zaplatením ktorých je žalovaný v omeškaní viac ako 3 mesiace. Žalobca upozornil žalovaného, že ak do 15 dní od doručenia listu dlžnú sumu 12,40 Eur neuhradí, ruší sa výhoda splátok a žalobca požaduje aj jednorazové zaplatenie všetkých zostávajúcich nezaplatených splátok zvyšnej časti kúpnej ceny vo výške 62,- Eur. Žalobca tiež vyzval žalovaného na úhradu splatnej pohľadávky titulom vyúčtovanej ceny za poskytnuté elektronické telekomunikačné služby v sume 55,34 Eur a tiež titulom zmluvnej pokuty v sume 225,- Eur. Celková dlžná suma bola vyčíslená na 364,74 Eur a žalobca vyzval žalovaného na jeho úhradu najneskôr do 29.12.2018. Rovnako žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie dlhu pred podaním žaloby listom zo dňa 19.02.2020. Žalovaný na pokus o pokonávku a na výzvu nereagoval ani čiastočnou úhradou. V podaní zo dňa 22.11.2021 žalobca uviedol, že výpočet sumy neuhradených služieb poskytnutých žalovanému vo výške 55,34 Eur vyplýva z vystavených faktúr doložených k žalobe. Zmluvná pokuta bola dohodnutá v súlade s čl. 2.5 Dodatku k zmluve vo výške 225,- Eur a v súlade s týmto článkom nebola výška zmluvnej pokuty modifikovaná, nakoľko výška zmluvnej pokuty sa znižuje v závislosti od toho, koľko celých mesiacov uplynulo od uzatvorenia Dodatku k zmluve (21.07.2018) s viazanosťou 24 mesiacov do okamihu porušenia zmluvnej povinnosti (16.08.2018). Od uzavretia zmluvy neuplynul ani jeden celý kalendárny mesiac, preto nebola zmluvná pokuta znížená a žalobca si ju uplatňuje za 24 mesiacov. Nezaplatené splátky vo výške 74,40 Eur si žalobca uplatňuje na základe Dohody o splátkach zo dňa 21.07.2018. V zmysle uvedenej dohody bol žalovaný zaviazaný zaplatiť zostatok kúpnej ceny za telekomunikačné zariadenie v 24 splátkach po 3,10 Eur. Žalovaný nezaplatil ani jednu splátku, a tak žalobca na základe bodu 2.3. Dohody o splátkach nezaplatenú sumu zosplatnil.

1.3 Na základe uvedených skutkových zistení súd prvej inštancie vzťah medzi stranami sporu právne posúdil podľa § 488, § 491 ods. 1, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 5, § 544 ods. 1, 2, § 517 ods. 1, 2, § 44 ods. 1, § 43 ods. 1 písm. a/, § 42 ods. 12 písm. a/, b/ zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, a konštatoval, že žalovaný ako účastník uzavrel so žalobcom ako podnikom dňa 21.07.2018 Zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. U podľa § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách a Dodatok k Zmluve o poskytovaní verejných služieb č. U

ident. kód dodatku: XXXXXXXX, v ktorých sa žalobca zaviazal poskytovať žalovanému vymedzené služby a žalovaný sa zaviazal uhrádzať poskytovateľovi odplatu za poskytované služby po dobu viazanosti 24 mesiacov. V dodatku sa žalobca zaviazal previesť vlastnícke právo k mobilnému telefónu na žalovaného, ktorý sa zaviazal uhradiť žalobcovi dohodnutú kúpnu cenu. Uvedenou zmluvou v znení dodatku založený právny vzťah sporových strán je právnym vzťahom vzniknutým na základe štandardizovanej spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 52 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka a zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Žalovaný okrem výberu programu a svojho podpisu žiadnym spôsobom neparticipoval na koncipovaní obsahu zmluvy a dodatku k nej. Súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že žalobca vzorový text zmluvy používal vo viacerých prípadoch pri poskytovaní služieb iným spotrebiteľom. Žalovanému žalobca poskytol služby v rámci jeho podnikateľskej činnosti a žalovaný pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej či inej podnikateľskej činnosti, ale ako spotrebiteľ, čo je zrejme aj z jeho označenia v zmluve a v dodatku k zmluve menom, priezviskom, rodným číslom, číslom občianskeho preukazu, adresou trvalého pobytu. Zároveň sporové strany uzavreli dňa 21.07.2018 Dohodu o splátkach, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal uhradiť žalobcovi akontáciu a následne zvyšok kúpnej ceny za telekomunikačné zariadenie v dohodnutých mesačných splátkach.

Aj táto zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka a zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. V konaní mal súd prvej inštancie za nesporne preukázané, že žalovaný porušil svoje povinnosti vyplývajúce zo Zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. U tým, že riadne a včas nezaplatil cenu za poskytnuté služby. V dôsledku uvedeného vznikla žalovanému v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení povinnosť zaplatiť žalobcovi pohľadávku za neuhradené služby, pričom cena za služby poskytované na základe zmluvy o poskytovaní verejných služieb bola žalovanému vyúčtovaná nasledovnými faktúrami: faktúra č. 2455535932, splatná dňa 15.08.2018 na sumu 30,- Eur, faktúra č. 2459991651, splatná dňa 15.09.2018 na sumu 25,- Eur, faktúra č. 2464514112, splatná dňa 16.10.2018 na sumu 0,34 Eur, z ktorých si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie sumy v celkovej výške 55,34 Eur. Keďže v konaní nebolo preukázané, že by žalovaný uhradil sumu 55,34 Eur uplatnenú titulom nezaplatenej ceny za služby využívané na základe uzatvorenej zmluvy o poskytovaní verejných služieb, súd prvej inštancie priznal žalobcovi sumu 55,34 Eur. Predmetom žaloby je i nezaplatený zvyšok splátok kúpnej ceny zariadenia W. ktorú sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach na základe Dohody o splátkach zo dňa 21.07.2018. V konaní bolo preukázané, že v zmysle bodu 2.3 dohody žalobca zosplatnil nezaplatený zvyšok kúpnej ceny mobilného telefónu z dôvodu v tomto bode uvedenom, a síce z dôvodu, že žalovaný bol v omeškaní so zaplatením ktorejkoľvek splátky po dobu minimálne 3 mesiacov. Žalovaný bol po túto dobu v omeškaní s úhradou splátok kúpnej ceny, ktoré mal splácať mesačne vo výške 3,10 Eur, v sume 12,40 Eur (4 neuhradených splátok). Nakoľko žalovaný nedoplatil tento dlh v určenej dodatočnej lehote, podľa čl. 2.3 dohody o splátkach sa stali splatnými aj zvyšné splátky zariadenia v sume 62,- Eur (zvyšných 20 splátok), a to dňa 29.12.2018. Žalovaný neuhradil teda celkom 24 splátok kúpnej ceny mobilného telefónu po 3,10 Eur. V časti o zaplatenie splátok kúpnej ceny tak súd prvej inštancie žalobu vyhodnotil rovnako ako dôvodnú, nakoľko žalovaný porušil svoj záväzok splácať kúpnu cenu predaného mobilného telefónu v dohodnutých mesačných splátkach, v dôsledku čoho žalobca využil svoje právo a predčasne zosplatnil všetky splátky kúpnej ceny a žalovaný tak stratil výhodu splátok a je povinný uhradiť celý neuhradený zvyšok kúpnej ceny mobilného telefónu naraz. Táto suma predstavuje 74,40 Eur (24 splátok x 3,10 Eur). Pretože žalovaný je preukázateľne v omeškaní so splnením peňažného dlhu, má žalobca právo požadovať od neho podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka úrok z omeškania. Žalobca uplatnil úrok z omeškania v súlade s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie určenej v pokuse o pokonávku, t. j. od 30.12.2018 až do zaplatenia, a preto súd prvej inštancie priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne (ako úrokovú sadzbu ECB 0,0 % zvýšenú o 5 percentuálnych bodov) z priznanej sumy 129,74 Eur (55,34 Eur + 74,40 Eur) od 30.12.2018 do zaplatenia. Žalobca si ďalej uplatnil aj zmluvnú pokutu vo výške 225,- Eur podľa ustanovenia čl. 2 bodu 2.5 písm. a) dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb. V danom ustanovení je zakotvená povinnosť účastníka zaplatiť podniku zmluvnú pokutu vtedy, ak účastník porušil svoje zmluvné povinnosti tým, že počas doby viazanosti nezaplatil cenu za poskytnuté služby v lehotách splatnosti podľa vystavených faktúr. Súd prvej inštancie zistil, že bola dodržaná ustanovením § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka vyžadovaná písomná forma dohody o zmluvnej pokute. Dohoda o zmluvnej pokute taktiež obsahuje všetky podstatné náležitosti v zmysle § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Súd ale musel z úradnej povinnosti preskúmať oprávnenosť nároku na zmluvnú pokutu aj z toho hľadiska, či zmluvné ustanovenie, na základe ktorého je nárok na zmluvnú pokutu uplatnený, nepredstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ustanovenie zmluvy (dodatku) o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť zmluvnú pokutu je súčasťou žalobcom vopred pripraveného formulárového dodatku k zmluve. Žalovaný sa síce mohol oboznámiť s textom ustanovenia o zmluvnej pokute, ale nemohol ovplyvniť obsah tohto ustanovenia. Súdu prvej inštancie je z rozhodovacej činnosti známe, že žalobca používa rovnaké ustanovenie o zmluvnej pokute (podmienky vzniku nároku na pokutu, určenie základu pre výpočet zmluvnej pokuty a spôsob výpočtu zmluvnej pokuty) pri uzatváraní dodatkov k zmluvám o verejných službách s inými spotrebiteľmi. Žalobca, na ktorom spočívalo podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka dôkazné bremeno, nepreukázal opak, a síce, že by žalovaný mohol pred uzavretím zmluvy ovplyvniť obsah ustanovenia o zmluvnej pokute. Žalovaný pokiaľ chcel užívať ponúkané služby žalobcu, musel zmluvu s dodatkom prijať len ako celok, t. j. aj s naoktrojovaným ustanovením o povinnosti zaplatiť zmluvnú pokutu. Preto súd uzavrel, že ustanovenie zmluvy (dodatku) o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť zmluvnú pokutu dodávateľovi nebolo dohodnuté individuálne v zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Z obsahu čl. 2 bodu 2.5 písm. a) dodatku k zmluve vyplýva, že povinnosť účastníka zaplatiť zmluvnú pokutu vzniká okamihom porušenia zmluvnej povinnosti

účastníkom, pričom podnik nemusí v tomto smere vykonať žiaden úkon. Pre vznik povinnosti zaplatiť zmluvnú pokutu sa nevyžaduje ani ukončenie právneho vzťahu zo zmluvy. Zmluvná pokuta bola uplatnená vo výške rozdielu akciovej ceny telekomunikačného zariadenia (mobilného telefónu) - 95,- Eur a jeho predajnej ceny - 320,- Eur (čo je 225,- Eur) v čase uzatvorenia zmluvy o pripojení po zohľadnení počtu celých mesiacov, ktoré uplynuli od uzavretia dodatku k zmluve do okamihu porušenia zmluvnej povinnosti zo strany žalovaného. Z textu dodatku je zrejmé, že výška zmluvnej pokuty je určená tak, aby vykryla podniku výpadok príjmov vzniknutý tým, že telekomunikačné zariadenie predal spotrebiteľovi za cenu nižšiu než trhovú. Úhradou mesačného paušálu v dohodnutej výške neplatí spotrebiteľ len za skutočne využité služby, ale platí určitú fixnú sumu bez ohľadu na to, či a v akom rozsahu telekomunikačné služby využíva. Ak dôjde k predčasnému zániku zmluvy pred dobou viazanosti, účastník už nie je povinný platiť dohodnutý mesačný paušál za služby a jediný prostriedok dodávateľa na kompenzáciu poskytnutej zľavy predstavuje zmluvná pokuta. Predčasným ukončením zmluvy sa naruší celý hospodársky model žalobcu pri predaji akciového telekomunikačného zariadenia. Porušenie povinnosti účastníka platiť cenu za poskytnuté služby riadne a včas však tento hospodársky model žalobcu nenarušuje, resp. nenarušuje ho do tej miery, aby to znamenalo potrebu kompenzovať celú zľavu z ceny telekomunikačného zariadenia zmluvnou pokutou. Porušenie povinnosti platiť riadne a včas za poskytnuté služby totiž nemá za následok zánik práv a povinností vyplývajúcich stranám zo zmluvy (nevyplyva to ani z čl. 3 bod 3.5. dodatku k zmluve, podľa ktorého zanikne platnosť dodatku okamihom uhradenia zmluvnej pokuty) a dodávateľ môže voči spotrebiteľovi trvať na ďalšom platení dohodnutého mesačného paušálu po dohodnutú dobu viazanosti a tým dodávateľovi ostane zachovaná možnosť kompenzovať zľavu z ceny zariadenia. Následky porušenia povinnosti spotrebiteľom vo vzťahu k dodávateľovi sú tak oveľa menšie v porovnaní so situáciou, ak by bola predčasne ukončená platnosť zmluvy. Žalobca netvrdil, že by v danom prípade došlo

k ukončeniu platnosti zmluvy pred dohodnutou dobou viazanosti. Netvrdil teda, že by žalovaný porušil svoju povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti, kedy by prichádzala do úvahy možnosť uplatniť zmluvnú pokutu podľa čl. 2 bod 2.5 písm. b) dodatku k zmluve. Žalobca zmluvnú pokutu uplatnil na inom skutkovom základe, a síce z dôvodu, že žalovaný porušil povinnosť uhradiť riadne a včas cenu za služby počas doby viazanosti. Hoci výška zmluvnej pokuty klesá v závislosti od toho, kedy v rámci doby viazanosti porušil spotrebiteľ svoj záväzok včas a riadne uhradiť cenu za služby, dojednanie o zmluvnej pokute nezohľadňuje dobu omeškania spotrebiteľa a ani výšku ceny služieb, s úhradou ktorej je spotrebiteľ v omeškaní a pre nesplnenie ktorej uplatní dodávateľ zmluvnú pokutu. V tomto smere nie je braný zreteľ na závažnosť porušenia povinnosti, splnenie ktorej zabezpečovala zmluvná pokuta. Výška zmluvnej pokuty musí byť adekvátne vo vzťahu k porušenej povinnosti, najmä čo do dôsledkov, ktoré takéto porušenie povinnosti má pre dodávateľa. Spotrebiteľ, ktorý neuhradil z fakturovanej ceny za poskytnuté služby čo i len jeden cent

a omeškal sa s úhradou hoci i len jeden deň, je povinný zaplatiť zmluvnú pokutu v rovnakej výške ako spotrebiteľ, ktorý neuhradil žiadnu časť fakturovanej ceny za poskytnuté služby a doba jeho omeškania je oveľa dlhšia, hoci je zrejmé, že závažnosť porušenia povinnosti nie je v oboch prípadoch rovnaká. Nemožno považovať dojednanie o zmluvnej pokute za primerané, keďže dojednanie o zmluvnej pokute pre porušenie povinnosti riadne a včas platiť za dodané služby nezohľadňuje dobu, po ktorú je účastník v omeškaní a neberie zreteľ ani na výšku sumy omeškania, pričom keďže dôsledkom porušenia platobnej povinnosti spotrebiteľa nie je ukončenie zmluvy, dodávateľovi ostane zachovaná možnosť kompenzovať zľavu

z ceny zariadenia tým, že neukončí trvanie zmluvy, a počas celej dohodnutej doby viazanosti si môže dodávateľ voči spotrebiteľovi nárokovať na jednotlivé dohodnuté fixné mesačné platby. S poukazom na všetky uvedené dôvody súd prvej inštancie uzavrel, že dojednanie

o zmluvnej pokute obsiahnuté v ustanovení čl. 2 bod 2.5 písm. a) dodatku k zmluve

o poskytovaní verejných služieb zakladá hrubý nepomer v právach a povinnostiach na neprospech spotrebiteľa tým, že od spotrebiteľa vyžaduje zaplataenie neprimeranej sankcie za porušenie povinnosti spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka je predmetné zmluvné ustanovenie absolútne neplatné, a plnenie z neho nemožno dodávateľovi priznať. K rovnakému právnomu

záveru v obdobných právnych veciach dospel napr. Krajský súd v Trnave v rozsudku

č. k. 23Co/129/2019 zo dňa 21.07.2020, v rozsudku sp. zn. 24CoCsp/6/2020 zo dňa 12.08.2020. Súd prvej inštancie tiež zdôraznil, že obsahovo rovnaká zmluvná podmienka

v spotrebiteľských zmluvách o poskytovaní verejných služieb uzavretých medzi

žalobcom a inými spotrebiteľmi už bola predmetom súdnej kontroly, a súdy vyhlásili

za neprijateľnú zmluvnú podmienku (napr. rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda

sp. zn. 16Csp/277/2017 zo dňa 17.04.2018, rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda, č. k. 16Csp/186/2017-70 zo dňa 28.11.2017). Preto súd nevyhlasoval ustanovenie čl. 2 bod 2.5 písm. a) dodatku k zmluve o zmluvnej pokute za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Z týchto dôvodov súd prvej inštancie žalobu vo zvyšku zamietol ako nedôvodnú.

1.4 O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 2, § 262 ods. 1 CSP. Žalobe bolo vyhovené v časti o zaplatenie sumy 129,74 Eur, čo predstavuje z celkovo žalovanej sumy 354,74 Eur úspech žalobcu v rozsahu 36,57 %. Úspech žalovaného predstavuje zamietnutie žaloby vo zvyšku, teda v rozsahu 63,43 %. Z uvedeného je zrejmé, že úspešnejším v spore bol žalovaný, ktorý by mal proti žalobcovi nárok na pomernú náhradu trov konania v rozsahu svojho čistého úspechu (úspech - neúspech), a teda v rozsahu 26,86 %. Nakoľko však žalovanému zo spisu žiadne trovy konania nevyplyvajú, súd prvej inštancie rozhodol vo výroku III. tohto rozsudku tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti tomuto rozsudku čo do výroku II., ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá a do súvisiaceho výroku III. o trovách konania žalobca podal včas odvolanie, v ktorom namietal odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1, písm. f/ a h/ CSP a navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a uplatnený nárok mu priznať v celom rozsahu. Uviedol, že argumentácia súdu prvej inštancie, týkajúca sa zmluvnej pokuty, nie podľa jeho názoru správna. Subjekt, ktorého zmluvne dojednané právo bolo porušené, je oprávnený žiadať porušiteľa zmluvnú pokutu. K uzavretiu dohody o zmluvnej pokute v súdnej veci došlo podpísaním dodatku

k zmluve č. U v časti 2.5 písm. a/, písm. b/, pričom išlo o platné dojednanie zmluvnej pokuty, ako konštatoval aj prvostupňový súd. Žalovaný za poskytnuté telekomunikačné služby neuhradil faktúru už v auguste 2018, zmluvnú povinnosť sankcionovanú zmluvnou pokutou nedodrжал už mesiac nasledujúci po uzavretí zmluvy. Výška zmluvnej pokuty nie je neprijateľná, naopak neprimeraná vzhľadom na to, že žalovaný získal telekomunikačné zariadenie, ktorého cena je 320 Eur za kúpnu cenu 95 Eur, avšak s vedomím, že telefón mu je predávaný za túto kúpnu cenu len z toho dôvodu, že sa zaviazal užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM karty v zmysle ustanovení dodatku po dobu viazanosti 24 mesiacov. Žalovaný mal možnosť voľby, či si kúpi telekomunikačné zariadenie za riadnu maloobchodnú cenu bez akýchkoľvek ďalších záväzkov alebo si kúpi telekomunikačné zariadenie za zníženú cenu na základe dodatku za splnenia podmienky doby viazanosti a taktiež za splnenia podmienky, že bude riadne a včas plniť svoje povinnosti. Neobstojí tak konštatovanie prvoinštančného súdu, že žalovaný nemal možnosť ovplyvniť obsah ustanovenia o zmluvnej pokute. Naopak, mal právo voľby medzi zľavou z kúpnej ceny alebo platbu za zariadenie v hotovosti. Zmluvná pokuta je oprávnenou sankciou na ťarchu žalovaného, ktorý zmluvné podmienky nedodrжал ešte v mesiaci, v ktorom uzavrel zmluvu s dodatkom. Výšku zmluvnej pokuty považuje žalobca za primeranú, vzhľadom na to, akú škodu žalovaný žalobcovi skutočne spôsobil. Zmluvná pokuta bola dojednaná ako sankcia za porušenie zmluvných povinností za účelom dosiahnutia väčšej istoty, že žalovaný zotrvá v zmluvnom vzťahu a bude si svoje zmluvné povinnosti plniť. Dojednaná zmluvná pokuta plnila aj preventívnu funkciu. V prípade žalobcu bolo namieste pristúpiť k vyváženiu práva povinností jednotlivých strán zmluvného vzťahu, čo sa dosiahlo tým, že medzi stranami bola dohodnutá doba viazanosti 24 mesiacov a taktiež bola dohodnutá zmluvná pokuta. Nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie, že dojednaná zmluvná pokuta predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Nárok na zmluvnú pokutu v tomto konaní je založený na dojednaní, ktoré zohľadňuje časový aspekt porušenia zmluvnej povinnosti, keď výšku zmluvnej pokuty robí závislou od času porušenia zmluvnej povinnosti. Podľa požiadaviek súdnej praxe žalobca upravil aj výšku zmluvnej pokuty, ktorá odzrkadľuje poskytnutú zľavu z kúpnej ceny. Žalobca netvrdí, že porušenie povinnosti platí riadne a včas má za následok zánik práva a povinnosti zo zmluvy, trvať však na ďalšom platení dohodnutého mesačného paušálu po dohodnutú dobu viazanosti, by stratu žalobcu len zvyšovalo. Žalobca svoj nárok odvodil od situácie, ktorá v tomto prípade vznikla, a ktorou bolo neuhradenie služieb. Nemožno prisvedčiť prvostupňovému súdu, že následky porušenia povinností spotrebiteľom vo vzťahu k dodávateľovi sú oveľa menšie v porovnaní so situáciou, ak by bola predčasne ukončená platnosť zmluvy. Poukázal na článok autorov doc. JUDr. Marek Števeček PhD.,

JUDr. Ing Jarmila Lazíková, PhD. uverejnený v Bulletine slovenskej advokácie o problematike spotrebiteľských zmlúv. Poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp.zn. 5Co/16/2010 zo dňa 03.02.2010, z ktorého vyplýva, že nemožno paušálne pokladať zmluvnú pokutu v spotrebiteľských sporoch za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Vyvstáva tiež otázka, či postup spotrebiteľa bol v danej situácii v súlade s dobrými mravmi a či nedošlo k naplneniu § 3 ods. 1 §

39 Občianskeho zákonníka. Takéto postupy by sa mohli vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu nazývať tiež nepoctivým postupom nepoctivého spotrebiteľa. Žalovaný, ktorý získal mobilný telefón telekomunikačné zariadenie a neuhradil hneď prvú faktúru za poskytnuté služby a naopak používal mobilný telefón za sumu 95 Eur, naplnil podmienky porušenia zmluvnej povinnosti.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec v intenciách ustanovení § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), t. j. v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov.

5. V zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 CSP nebolo potrebné na prejednanie odvolania žalobcu nariaďovať pojednávanie, pretože nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a ani to nevyžadoval dôležitý záujem.

6. Podľa § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Odvolací súd je v zásade viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

9. Žalobca v odvolaní namietal odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP, teda že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil.

10. Podstata odvolacieho dôvodu vyplývajúceho z ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) spočíva v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkov logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

11. Právnym posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

12. Po preskúmaní veci odvolací súd zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

13. Za aplikácie § 380 ods. 2 CSP posudzoval odvolací súd v prvom rade z úradnej povinnosti, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou, ktorá sa týka procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci, a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a/ a b/ CSP. Vychádzajúc z obsahu súdneho spisu možno konštatovať, že súd prvej inštancie dodržal v konaní procesné predpisy upravujúce procesný postup o povinnom poučení strany v spore o procesných právach a o procesných povinnostiach, o predvolávaní na nariadené pojednávanie za účelom prejednania veci, pri vykonávaní dokazovania a procesný postup pred skončením dokazovania.

14. Odvolací súd po preskúmaní veci zistil, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na správne zistenie skutkového stavu veci, dospel k správnym skutkovým záverom, ktoré

majú oporu vo vykonaných dôkazoch a na vec aplikoval správne právne predpisy, ktoré i správne vyložil. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých vychádzal a ako ich vyhodnotil a ako vec právne posúdil. Prijaté závery vysvetlil spôsobom, z ktorého je zrejmé, akými úvahami sa riadil. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie podľa názoru odvolacieho súdu zodpovedá kritériám riadneho odôvodnenia rozsudku podľa § 220 ods. 2 až 4 CSP.

15. Námietky žalobcu, uvedené v odvolaní, boli takého charakteru, že nemohli privodiť zmenu napadnutého rozsudku v prospech žalobcu. Ani v odvolacom konaní neboli tvrdené a ani preukázané také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci. Z tohto dôvodu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a v podrobnostiach na ne v zmysle § 387 ods. 2 CSP poukazuje.

16. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd dodáva nasledovné:

17. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie čo do výroku, týkajúceho sa zamietnutia nároku žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 225,- Eur na tom závere, že dojednanie zmluvnej pokuty nie je individuálne dojednané, žalovaný ako spotrebiteľ nemohol nijako ovplyvniť jeho obsah a ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku.

18. Súd prvej inštancie správne vychádzal z toho, že zmluva o poskytovaní verejných služieb zo dňa a dodatok k nej sú zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka, pričom žalobca pri jej uzatváraní a plnení vystupoval ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ. Zmluva a dodatky majú charakter štandardizovanej zmluvy, ktorého obsah vopred pripravil žalobca ako dodávateľ pre vopred neurčený počet zákazníkov - spotrebiteľov, pričom nebolo zistené, že by žalovaný - okrem výberu programu a svojho podpisu- na tvorbe obsahu zmluvy participoval. Skutočnosť, že niektorá zmluvná podmienka bola medzi dodávateľom a spotrebiteľom pri uzatváraní zmluvy individuálne dojednaná, musí byť v konaní jednoznačne preukázaná a dôkazné bremeno v tomto smere zaťažuje dodávateľa, ktorý formulárovú zmluvu pripravil. Nestačí preukázať (resp. tvrdiť), že žalovaný bol pred podpisom zmluvy a dodatkov oboznámený s dojednaním o zmluvnej pokute a že žalovaný si mohol vybrať z viacerých služieb a produktov, ktorý výber by mal vplyv na výšku zmluvnej pokuty, ale žalobca ako dodávateľ by musel preukázať, že žalovaný ako spotrebiteľ mohol pred podpisom zmluvy a dodatku samostatne ovplyvniť obsah dojednaní o zmluvnej pokute. Toto v konaní zistené nebolo, a preto záveru súdu prvej inštancie o tom, že nešlo o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku, niet čo vytknúť.

19. Okolnosť, že niektorá zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve nebola individuálne dojednaná, však sama osebe nezakladá dôvod zamietnutia nároku uplatňovaného na základe tejto zmluvnej podmienky. Súd je povinný preskúmať predmetné dojednanie z hľadiska prijateľnosti, resp. neprijateľnosti takejto zmluvnej podmienky podľa § 53 ods. 1 prvej vety a § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie vychádzal z toho, že hoci výška zmluvnej pokuty klesá v závislosti od toho, kedy v rámci doby viazanosti porušil spotrebiteľ svoj záväzok včas a riadne uhradiť cenu za služby, dojednanie o zmluvnej pokute nezohľadňuje dobu omeškania spotrebiteľa a ani výšku ceny služieb, s úhradou ktorej je spotrebiteľ v omeškaní a pre nesplnenie ktorej uplatní dodávateľ zmluvnú pokutu. V tomto smere nie je braný zreteľ na závažnosť porušenia povinnosti, splnenie ktorej zabezpečovala zmluvná pokuta. Výška zmluvnej pokuty musí byť adekvátne vo vzťahu k porušenej povinnosti, najmä čo do dôsledkov, ktoré takéto porušenie povinnosti má pre dodávateľa. Spotrebiteľ, ktorý neuhradil z fakturovanej ceny za poskytnuté služby čo i len jeden cent a omeškal sa s úhradou hoci i len jeden deň, je povinný zaplatiť zmluvnú pokutu v rovnakej výške ako spotrebiteľ, ktorý neuhradil žiadnu časť fakturovanej ceny za poskytnuté služby a doba jeho omeškania je oveľa dlhšia, hoci je zrejmé, že závažnosť porušenia povinnosti nie je v oboch prípadoch rovnaká. Nemožno považovať dojednanie o zmluvnej pokute za primerané, keďže dojednanie o zmluvnej pokute pre porušenie povinnosti riadne a včas platiť za dodané služby nezohľadňuje dobu, po ktorú je účastník v omeškaní a neberie zreteľ ani na výšku sumy omeškania, pričom keďže dôsledkom porušenia platobnej povinnosti spotrebiteľa nie je ukončenie zmluvy, dodávateľovi ostane zachovaná možnosť kompenzovať zľavu

z ceny zariadenia tým, že neukončí trvanie zmluvy, a počas celej dohodnutej doby viazanosti si môže dodávateľ voči spotrebiteľovi nárokovať na jednotlivé dohodnuté fixné mesačné platby.

20. Odvolací súd sa s týmto posúdením veci stotožňuje.

21. V súdnej veci je dôležité si uvedomiť, že vzhľadom k tomu, že zmluvná pokuta dojednaná v bode 2.3 dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb bola v danom prípade uplatnená z dôvodu riadneho a včasného neuhradenia ceny poskytnutých služieb, ktoré považoval aj odvolací súd uvedené dojednanie o zmluvnej pokute za také, ktoré požaduje od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby za to zaplatil neprimerane vysokú sankciu. Takéto ustanovenie narúša rovnováhu v neprospech spotrebiteľa a je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Na tomto závere nič nemení ani tá skutočnosť, že výška pokuty klesá v závislosti od počtu dní uplynutých z doby viazanosti, ako namieta odvolateľ. Neprimeranosť sankcie je totiž daná tým, že toto ustanovenie nezohľadňuje výšku dlhu spotrebiteľa, s ktorým je v omeškaní (v zmysle zmluvného dojednania môže ísť o rovnakú sankciu za nezaplatenie akejkoľvek aj zanedbateľnej ceny poskytnutej služby, keďže zmluva nič bližšie v tomto smere nevymedzuje), ani dôsledky, aké toto porušenie má pre veriteľa, ako správne dovodil súd prvej inštancie. V tomto smere neobstojí námietka žalobcu, že je nesprávne konštatovanie súdu prvej inštancie, že zmluvná pokuta nezohľadňuje dobu omeškania a ani výšku ceny služieb, s úhradou ktorých je spotrebiteľ v omeškaní. Ustanovenie zmluvy, predmetom ktorého je zmluvná pokuta, zakotvuje znižovanie výšky zmluvnej pokuty v závislosti od času, kedy k porušeniu povinnosti zo strany spotrebiteľa došlo a aký čas uplynul z doby viazanosti. Uvedené však nemožno stotožniť s dobou omeškania, ktorá je odlišným parametrom. Podľa dojednania o zmluvnej pokute by žalobca skutočne mohol mať nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty aj vtedy, ak by omeškanie trvalo iba niekoľko dní a spotrebiteľ by sa omeškal s úhradou iba minimálnej sumy. Charakter porušenia povinnosti a závažnosť porušenej povinnosti v tomto prípade odôvodňuje prijatie záveru, že dohodnutá sankcia je zjavne neprimeraná a uvedená zmluvná podmienka je potom objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa. Za relevantné podľa názoru odvolacieho súdu nemožno považovať ani to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky žalobca predáva mobilný telefón za cenu nižšiu ako skutočnú. Takýto cenový rozdiel je výsledkom zmluvného konsenzu medzi žalobcom a žalovaným, pričom nič nebránilo žalobcovi zabezpečiť si plnenie zmluvných povinností zo strany žalovaného právne bezvadným spôsobom.

22. Keďže zmluvné dojednanie týkajúce sa zmluvnej pokuty, obsiahnuté v bode 2.3 dodatku k zmluve je i podľa názoru odvolacieho súdu neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmysle § 53 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka, ktorá je podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka absolútne neplatná. Z neplatnej zmluvnej podmienky nevzniklo žalobcovi právo na plnenie a žalovanému povinnosť plniť. To, aká je v tomto konkrétnom prípade skutočne nároková výška zmluvnej pokuty vo vzťahu k výške dlžnej sumy a časové obdobie, v ktorom bol žalovaný v omeškaní, je pre posúdenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky irelevantné, pretože súd musí vždy posudzovať charakter zmluvných dojednaní v súvislosti s aplikáciou na neurčitý okruh spotrebiteľov a na všetky do úvahy prichádzajúce možnosti aplikácie tohto dojednania.

23. Za skutkovo a právne správny považuje odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie aj vo výroku o náhrade trov konania, o ktorých rozhodol súd prvej inštancie, vychádzajúc zo zásady zodpovednosti za výsledok (zásada úspechu) a miery úspechu, pričom svoje rozhodnutie zrozumiteľne a jasne odôvodnil.

24. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

25. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

26. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

27. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

28. Žalovaný bol v odvolacom konaní plne úspešný, a preto by mu podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP vo vzťahu k žalobcovi patril nárok na náhradu trov odvolacieho konania v

rozsahu 100 %. Keďže si však žalovaný žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil a z obsahu spisu mu žiadne trovy nevyplývajú, odvolací súd rozhodol tak, že žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

29. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP):

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).